

РЕШЕНИЕ

№ 4796

гр. София, 08.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 05.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **308** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 38848/20.12.19г на И. Д. С. от [населено място] и с проц.представител адв. Ч.П. против Мълчалив отказ на Кмета на [община] по нейно заявление по ЗДОИ от 03.12.19г.

В жалбата се сочи, че срокът за произнасяне по заявлението е изтекъл на 17.12.19г, като все още няма произнасяне, а според съд.практика мълчаливите откази по ЗДОИ са незаконосъобразни. Моли се за отмяна на мълч.отказ, връщане на преписката с указание до ответника за изрично произнасяне по заявлението и присъждане на разноски. В уточняващи жалби се сочи, че предвид връченото на жалбоподателката на 23.01.20г Решение за предоставен частичен достъп до информацията по заявлението, предмет на жалбата до Съда да се счита частично непредоставения достъп по Решението. Заявлението е постъпило на офиц.имейл на Общината на 03.12.19г и незавеждането му в деловодната система на Общината до 07.01.20г не променя факта, че на 17.12.19г е формиран мълч.отказ, а постановеното по-късно Решение е след срока по ЗДОИ и забавянето в произнасянето е дало повод за жалбата до Съда. Твърди се, че отказаният достъп касае също общ.информация/като предоставения достъп/, като за предоставяне на достъп не е необходимо доказване на правен интерес. Прави се възражение за прекомерност на адв.възнаграждението на ответника, ако се претендира такова. В съд.заседание жалбоподателката не се явява или представлява.

Ответникът Кмет на [община] депозира становище, че в [община] не е постъпвало и не е завеждано заявление по ЗДОИ от 03.12.19г. Заявлението е заведено в деловодната

система едва на 07.01.20г, като с Решение от 21.01.20г/ постановено в срок/, връчено на 23.01.20г/след депозиране на жалбата до Съда/, на заявителката е предоставен частичен достъп до информацията по заявлението. Прави се възражение за прекомерност на адв.хonorар,платен от жалбоподателката. В съд.заседание ответникът не се явява или представлява.

Съдът намира, че действително/както потвърждава и ответникът/, заявлението е постъпило на офиц.имейл на Общината на 03.12.19г, поради което 14дневният срок за произнасяне по него е изтекъл на 17.12.19г/раб.ден/. С изтичане на срока за произнасяне е формиран мълч.отказ, като жалбата от 20.12.19г срещу м.отказ е депозирана в срок.Едва на 07.01.20г, след наличието на мълч.отказ и жалба срещу него, в Общината се полага деловоден номер на заявлението /№ РД-02-18-6/07.01.20г/, като на 21.01.20г/в 14дневния срок/ е постановено Решение № СД-03-05-2/21.01.20г. С това Решение ответникът предоставя частичен достъп до т.1,2, 8-12 от заявлението; за т.13 се посочва, че информацията е публично достъпна /на сайта на Общината/; относно т.5-7 се сочи, че тъй като Общината има повече от 1 служебен автомобил, не е ясно въпросите за кой точно от тях се отнасят и информация не се предоставя. Съдът намира, че всъщност с Решението не се предоставя достъп по т.5-7 от заявлението, въпреки посочването, че се предоставя. Следователно, предмет на жалбата до Съда е мълчалив отказ по т.3-7 от заявлението, формиран с изтичане на срока за произнасяне по заявлението - на 17.12.19г, неоттеглен впоследствие от ответника чрез изрично негово произнасяне с Решението от 21.01.20г за предоставяне на частичен достъп по т.1, 2 и 8-13 от заявлението. Съдът намира жалбата срещу мълч.отказ по т.3-7 от заявлението за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/заявителя/, пред надлежния съд /възражението на ответника за местна неподсъдност на АССГ е неоснователно, предвид чл. 133 ал.1 от АПК и адресът на жалбоподателката в [населено място]/.Поради което жалбата следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

На 03.12.19г заявителката е депозирала на офиц.имейл на [община] заявление по ЗДОИ с 13 точки.В срок до 17.12.19г ответникът Кмет на [община] /зад.лице по чл. 3 от ЗДОИ/, не се е произнесъл по заявлението и е формиран мълч.отказ по него.В срок е депозирана жалба срещу мълч.отказ. След което на 07.01.20г в деловодната система на Общината се завежда заявлението и в 14дневен срок от завеждането,на 21.01.20г е постановено Решение за частичен достъп по т.1,2,8-13 от заявлението/за т.13 е посочено всъщност, че информацията е публично достъпна на сайта на Общината/. Решението е връчено на заявителката на 23.01.20г, като с уточн.жалба до Съда тя поддържа жалбата си срещу непредоставеният достъп /по т.3-7 от заявлението. Относно т.5-7 от заявлението, в Решението си ответникът сочи, че тъй като Общината има повече от 1 служебен автомобил, не е ясно въпросите за кой точно от тях се отнасят и информация не се предоставя.

Въпросите от заявлението, по които не е предоставен достъп с последвалото Решение за частичен достъп са: 3/ За всяко отсъствие /на Кмета на Общината от работа в периода 01.01.16г-31.12.19г, когато е бил заместващ/, да се предостави копие на изходящ регистър на актовете на Кмета; 4/ Да се предостави копие от издадените през дните на отсъствие актове на Кмета, които са били подписани „по заместване“ от други лица; 5/ Колко общински средства са изразходвани от [община] за

поддръжка, ремонт, горива, масла, закупени нови части и други разходи за служ. автомобил, който се води на Общината; 6/ Колко километра са изминати от лекия автомобил по месеци и години от 2016г-2019г; 7/ информация относно номерата на пътните листи по месеци и години и съответните маршрути, където е пътувал автомобилът с начален и краен час.

Съдът намира от правна страна следното:

М..отказ е на Кмета на [община]- зад.субект по чл. 3 от ЗДОИ. М..отказ не е издаден в писмената форма по чл. 59 ал.1 от АПК, респ. не съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК. Съгл. спец. норма на чл. 40 ал.2 от ЗДОИ, отказът за предоставяне на достъп до заявената информация следва да е под формата на изрично мотивирано Решение на зад.субект. По т.3-7 от заявлението е налице мълчалив отказ на ответника, като Съдът намира, че при липсата на конкретизация в т.5-7 относно конкр.автомобил, явно въпросите касаят всички служ. автомобили на Общината и заявената информация по т.5-7 касае всички тях/т.е. не е необходимо заявлението да се оставя без движение, за да уточнява заявителката точно кой автомобил има предвид в т.5-7 от заявлението/.

Съгл. твърдата съд.практика, мълч. откази по ЗДОИ са незаконосъобразни съгл. чл. 40 ал.2 от ЗДОИ/порок на формата/, като липсата на мотиви за отказа лишават Съда от възможността да прецени дали правилно достъпът е бил отказан/проверка за мат.законосъобразност на отказа/. М..откази по ЗДОИ подлежат на отмяна поради липсата на форма, без да бъдат разглеждани относно тяхната мат.законосъобразност. Поради което мълч.отказ по т.3-7 от заявлението следва да бъде отменен като постановен при порок във формата и преписката върната за ново произнасяне по т.3-7 от заявлението, като ответникът има предвид указанието на Съда/че т.5-7 касаят всички служ. автомобили/. Ответникът следва да се произнесе по т.3-7 от заявлението с изричен мотивиран акт, в който при отказ да се предостави информация по някои точки, следва да има посочени фактически и правни основания за отказа.

При този изход на спора, претенцията на жалбоподателката за разноски е основателна по чл. 143 ал.1 от АПК. Тя е платила 10лв дър.такса и 1000лв адв.хonorар/оспорен от ответника като прекомерен/. Съдът намира възражението на ответника по чл. 78 ал.5 от ГПК за основателно, като съгл. чл. 8 ал.3 от Наредба №1/04г, адв.хonorар в мин. размер следва да е 500лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2, чл. 173 ал.2 и чл. 174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Мълчалив отказ на Кмета на [община] по т.3-7 от заявление по ЗДОИ от 03.12.19г /с вх.№ РД-02-18-6/07.01.20г/, по жалба с вх.№ 38848/20.12.19г на И. Д. С. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Кмета на [община], за произнасяне по т.3-7 от заявление по ЗДОИ от 03.12.19г /с вх.№ РД-02-18-6/07.01.20г/ на И.С., съгл. задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК за произнасянето- 14дневния срок по ЗДОИ.

ОСЪЖДА [община] да заплати на И. Д. С. от [населено място] сумата от 510 лв/петстотин и десет лева/, представляваща разноски по делото в уважената им част.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия: